

Διοικητικό Πρωτοδικείο Τριπόλεως
Τμήμα Α΄ Τριμελές
Αριθμός απόφασης 69/2011

Περίληψη

Το επίδομα των 176 ευρώ κατά τους Ν. 2738/1999 και Ν. 3016/2002 δικαιούνται να λαμβάνουν και τα μέλη του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) και του Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Ε.ΔΙ.Π.) των Α.Ε.Ι., διότι αποτελεί γενική μισθολογική προσαύξηση ανεπίδεκτη αλληλοκάλυψης και συμψηφισμού του μισθού όλων των υπαλλήλων που υπάγονται στο μισθολογικό καθεστώς των Ν. 2470/1997 και Ν. 3205/2003 – Παραγραφή αξιώσεων υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) - Ο χρόνος παραγραφής των αξιώσεων υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., όπως είναι τα Α.Ε.Ι., είναι η πενταετία για όλες τις χρηματικές αξιώσεις του Ν.Π.Δ.Δ. κατά τρίτων, αλλά και για τις αξιώσεις τρίτων έναντι του Ν.Π.Δ.Δ. - Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του Ν.Δ. 496/1974, που προβλέπει διετή παραγραφή των αξιώσεων υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. από καθυστερούμενες αποδοχές ή άλλες πάσης φύσεως απολαυές ή αποζημιώσεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό, είναι ανεφάρμοστη επειδή αντίκειται στο Σύνταγμα και στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου - Η παραγραφή των παραπάνω αξιώσεων διακόπτεται με την άσκηση της αγωγής - Τόκος οφειλών Ν.Π.Δ.Δ. – Η διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 Ν.Δ. 496/1974, που ορίζει ότι ο νόμιμος τόκος και ο τόκος υπερημερίας οφειλών των Ν.Π.Δ.Δ. ανέρχεται σε ποσοστό 6% ετησίως, είναι αντίθετη προς το άρθρο 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) και προς το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της ίδιας Σύμβασης – Επομένως τα Ν.Π.Δ.Δ. οφείλουν τόκους υπερημερίας με βάση το επιτόκιο που ισχύει για όλους τους πολίτες και όχι με βάση το μειωμένο επιτόκιο 6%, που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 Ν.Δ. 496/1974.

Κείμενο

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στο Δικαστικό Μέγαρο Τριπόλεως, στις 11 Ιανουαρίου 2011, με δικαστές τους Νικόλαο Σταυριανίδη, Πρόεδρο Πρωτοδικών Διοικητικών Δικαστηρίων, Μαρία Φακουρέλη, Πρωτοδίκη Διοικητικών Δικαστηρίων, Νικόλαο Δρακόπουλο, Πρωτοδίκη Διοικητικών Δικαστηρίων (εισηγητή), και με γραμματέα τον Κωνσταντίνο Πριόβολο, δικαστικό υπάλληλο, για να δικάσει την από 13.12.2006 και με την ίδια ημερομηνία καταθέσεως αγωγή (Α.Κ.Β. 284/2006),

των: 1)....., 2)....., 3)....., 4)....., 5)....., 6)....., 7)....., 8)....., 9)....., 10)....., 11)....., 12)....., 13)....., 14)....., 15)....., 16)....., 17)....., 18)....., 19)..... και 20)....., οι οποίοι παραστάθηκαν με την από 10.01.2011 δήλωση κατ' άρθρο 133 παρ. 2 Κ.Δ.Δ. της πληρεξούσιας δικηγόρου τους, Νίκης Σπυροπούλου,

κατά των: 1) Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά της δικαστικής αντιπροσώπου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Νικολέττας Μπελίτση, και 2) Πανεπιστημίου Πελοποννήσου (Ν.Π.Δ.Δ.), που εδρεύει στην Τρίπολη Αρκαδίας (οδ. Ερυθρού Σταυρού, αρ. 28, και Καρυωτάκη), νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Πρύτανη του, ο οποίος παραστάθηκε διά του δικηγόρου, Δημητρίου Καραμήτζου.

Κατά τη συζήτηση, οι διάδικοι, οι οποίοι παραστάθηκαν, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά. Μετά την συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Η κρίση του δικαστηρίου είναι η εξής:

1. Επειδή, με το κρινόμενο ένδικο βοήθημα, το οποίο τιτλοφορείται «αγωγή» και για την άσκηση του οποίου καταβλήθηκε το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ: σχετ. τα υπ' αρ. 166825, 050085, 166824, 268817, 166823, 174760, 16817, 069473, 166818, 166820, 268801, 166821, 268816, 166822, 195274, 166819, 074181, 268815, 268814, 174761, 423831, 195275, 268813, 268812, 174762, 268811, 268810, 174763, 423832, 195276, 268809, 268808, 174764, 268807, 268806, 174765, 268805, 268804, 174766, 174759, 268803, 268802, 423833, 423834 και 195277 ειδικά έντυπα δικαστικού ενσήμου-αγωγόσημα, με τα επικολημένα σ' αυτά κινητά επισήματα υπέρ του Ταμείου Νομικών), οι ενάγοντες ζητούν: 1) να υποχρεωθούν τα εναγόμενα νομικά πρόσωπα, με απόφαση που θα κηρυχθεί, στο σύνολο της, προσωρινώς εκτελεστή, να καταβάλουν σε καθέναν από αυτούς τα αναφερόμενα στο ιστορικό της παρούσης ποσά, τα οποία προκύπτουν ως διαφορά αποδοχών μεταξύ αυτών που οι ενάγοντες πράγματι έλαβαν ως μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι (μέλη Δ.Ε.Π. και Ε.Ε.ΔΙ.Π. του δευτέρου των εναγομένων) και εκείνων που, κατά τους ισχυρισμούς τους, έπρεπε να λάβουν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 του Ν. 3016/2002 («ειδική μηνιαία παροχή των 176 ευρώ»), με βάση την αρχή της ισότητας, άλλως και επικουρικός, ως αποζημίωση κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 105 και 106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (Εισ.Ν.Α.Κ.) για την ισόποση βλάβη που υπέστησαν από την παράνομη, κατά τους ισχυρισμούς τους, άρνηση των εναγομένων να τους χορηγήσουν την προαναφερόμενη ειδική μηνιαία μισθολογική παροχή, για το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία αναλήψεως καθηκόντων του καθενός από τους ενάγοντες στο εναγόμενο Α.Ε.Ι. έως την 31.12.2006, δηλαδή, καθ' ερμηνείαν του σχετικού δικογράφου, για αντίστοιχα διαστήματα εντός της χρονικής περιόδου από 24.09.2003 (οπότε και πραγματοποιήθηκε η πρώτη, χρονικώς, ανάληψη καθηκόντων κάποιου από τους ενάγοντες στο εναγόμενο Α.Ε.Ι.) έως 31.12.2006 (βλ. αναλυτικά, στο ιστορικό της παρούσης), νομιμοτόκως (με έναρξη της τοκοδοσίας για τον κάθε ενάγοντα την ημερομηνία προσλήψεώς του από το δεύτερο εναγόμενο και δη από το τέλος κάθε μήνα που η, περιοδικώς καταβαλλόμενη, ένδικη μηνιαία παροχή κατέστη αυτοτελώς απαιτητή, άλλως από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής μέχρις εξοφλήσεως), και 2) να αναγνωρισθεί, με την απόφαση που θα εκδοθεί, ότι οι ενάγοντες δικαιούνται την ένδικη ειδική μηνιαία παροχή των 176 ευρώ και για το μετά την έγερση της αγωγής χρονικό διάστημα και, περαιτέρω, να υποχρεωθούν τα εναγόμενα να καταβάλλουν σ' αυτούς, από το χρόνο εγέρσεως της αγωγής (13.12.2006) και εφ' εξής, εις ολόκληρον την ως άνω παροχή μηνιαίως, με τις αναλογούσες προσαυξήσεις δώρων και επιδομάτων αδειών ή όποιου ποσού ήθελε προκύψει κατόπιν τυχόν αναπροσαρμογής της εν λόγω παροχής.

2. Επειδή, ο Ν. 1406/1983 (ΦΕΚ Α' 82), στο άρθρο 1 αυτού, ορίζει ότι : «1. Υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων όλες οι διοικητικές διαφορές ουσίας που δεν έχουν μέχρι σήμερα υπαχθεί σε αυτή. 2. Στις διαφορές αυτές περιλαμβάνονται ιδίως αυτές που αναφύονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που αφορά: α) ... θ) Τις κάθε είδους αποδοχές (δεδουλευμένες ή μη) του προσωπικού εν γένει του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες

ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου. ...» (όπως η περίπτωση αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 παρ. 3 Ν. 2721/1999 (ΦΕΚ Α' 112). Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ως διοικητικές διαφορές ουσίας, οι οποίες γεννώνται κατά της εφαρμογή της ως άνω νομοθεσίας, θεωρούνται τόσο αυτές που αναφέρονται σε δεδουλευμένες αποδοχές των υπαλλήλων, δηλαδή σε αποδοχές αναγόμενες σε ορισμένο και παρελθόν χρονικό διάστημα, για τη διεκδίκηση των οποίων εγείρεται από τους δικαιούμενους είτε ευθεία αγωγή αποδοχών είτε αποζημιωτική αγωγή κατ' άρθρα 105-106 Εισ.Ν.Α.Κ., όσο και εκείνες που αναφέρονται στην ενεστώσα μισθολογική κατάσταση του ανωτέρω προσωπικού, οι οποίες μετατράπηκαν από ακυρωτικές διαφορές σε ουσιαστικές και εκδικάζονται από τα διοικητικά πρωτοδικεία ως προσφυγές ουσίας.

3. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, το υπό κρίση δικόγραφο, κατά το μέρος αυτού, με το οποίο ζητείται από τους ενάγοντες να αναγνωρισθεί, με την απόφαση που θα εκδοθεί, ότι οι ενάγοντες δικαιούνται την ένδικη ειδική μηνιαία παροχή των 176 ευρώ και για το μετά την έγερση της αγωγής χρονικό διάστημα και, περαιτέρω, να υποχρεωθούν τα εναγόμενα να καταβάλλουν σ' αυτούς εις ολόκληρον την ως άνω παροχή μηνιαίως, με τις αναλογούσες προσαυξήσεις δώρων και επιδομάτων αδειών, ή όποιου ποσού ήθελε προκύψει κατόπιν τυχόν αναπροσαρμογής της εν λόγω παροχής, από το χρόνο εγέρσεως της αγωγής (13.12.2006) και εφ' εξής, αποτελεί, κατά μεν το πρώτο σκέλος του, προσφυγή ουσίας, κατά δε το δεύτερο σκέλος αυτού, αγωγή, και ως τέτοιο πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω.

4. Επειδή, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/199 - ΦΕΚ Α' 97, εφ' εξής Κ.Δ.Δ.) ορίζει, στο άρθρο 63 αυτού, ότι: «1. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του κώδικα, οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διοικητικές διαφορές ουσίας, υπόκεινται σε προσφυγή», στο δε άρθρο 68 αυτού, ότι: «1. Το δικόγραφο της προσφυγής, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 45, πρέπει ακόμη να: α) να μνημονεύει με ακρίβεια την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη. ...» και, τέλος, στο άρθρο 79, ότι: «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη κατά το νόμο και την ουσία, μέσα στα όρια της προσφυγής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημα της. ...». Εξ άλλου, ο ίδιος Κώδικας, στο άρθρο 73, ορίζει ότι: «1. Το δικόγραφο της αγωγής, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπει το άρθρο 45, πρέπει να περιέχει και: α) ..., β) σαφή έκθεση των πραγματικών περιστατικών, καθώς και τους λόγους που θεμελιώνουν κατά νόμο την αξίωση και γ) σαφώς καθορισμένο αίτημα.».

5. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, με το κρινόμενο δικόγραφο, καθ' ο μέρος αυτό αποτελεί, κατά τα ανωτέρω, προσφυγή, οι ενάγοντες δεν προσβάλλουν συγκεκριμένη πράξη ή παράλειψη των εναγομένων, με τις οποίες είτε εκδηλώθηκε από μέρους αυτών τυχόν άρνηση καταβολής της ένδικης παροχής για το μέλλον στους ενάγοντες είτε απορρίφθηκε σχετικό αίτημα των τελευταίων, ώστε, διά της προσφυγής, να επιδιώκεται ή ακύρωση ή τροποποίηση αυτών και η διαμόρφωση, κατόπιν σχετικού ελέγχου από το Δικαστήριο, του ουσιαστικού περιεχομένου του αμφισβητούμενου δικαιώματος. Η έλλειψη δε αυτή καθιστά το δικόγραφο, καθ' ο μέρος αυτό αποτελεί προσφυγή, εντελώς αόριστο και ανεπίδεκτο δικαστικής εκτιμήσεως και, ως εκ του λόγου αυτού, το προαναφερόμενο αίτημα αυτής (της προσφυγής), πρέπει ν' απορριφθεί. Ομοίως, ως εντελώς αόριστο και ανεπίδεκτο δικαστικής εκτιμήσεως, πρέπει ν' απορριφθεί και το αγωγικό αίτημα της υποχρέωσης των εναγομένων νομικών προσώπων σε μηνιαία καταβολή της ένδικης παροχής των 176 ευρώ από κοινού και εις ολόκληρον στους ενάγοντες για το μέλλον (από το χρόνο εγέρσεως της αγωγής και εφ' εξής), εν όψει του ότι αφορά σε αξιώσεις

μελλοντικές και μη γεγεννημένες κατά το χρόνο ασκήσεως της αγωγής (13.12.2006). Στη συνέχεια, το ίδιο δικόγραφο, εκδικαζόμενο ως αγωγή, καθ' ο μέρος αναφέρεται στο υπό στοιχ. (1) αίτημα (βλ. ανωτέρω, στην εισαγωγική σκέψη της παρούσης), πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό της ασκήσεώς του.

6. Επειδή, οι ενάγοντες υπηρετούν με έννομη σχέση δημοσίου δικαίου (ως μέλη Δ.Ε.Π. και Ε.Ε.ΔΙ.Π.) στο δεύτερο εναγόμενο, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, το οποίο ιδρύθηκε και λειτουργεί με βάση το Π.Δ. 13/2000 (ΦΕΚ Α' 12), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 323/2001 (ΦΕΚ Α' 218), ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), το οποίο απολαμβάνει πλήρους διοικητικής και δημοσιονομικής αυτοτέλειας κατά το άρθρο 16 παρ. 3 του Συντάγματος 1975/1986/2001/2008 και τα άρθρα 3 και 11 παρ. 2 β' Ν. 1268/1982 (ΦΕΚ Α' 87). Επομένως, η κρινόμενη αγωγή απαραδέκτως ασκείται, καθ' ο μέρος στρέφεται εναντίον του πρώτου των εναγομένων, Ελληνικού Δημοσίου, παρ' ότι το τελευταίο υποχρεούται στην καταβολή των αποδοχών των εναγόντων από το Δημόσιο Ταμείο, κατ' άρθρο 1 παρ. 1 Ν. 1238/1932, ελλείψει παθητικής νομιμοποιήσεως αυτού, εν όψει και της παρ. 7 του άρθρου 3 του προαναφερθέντος Ν. 1268/1982, σύμφωνα με την οποία τα Α.Ε.Ι. έχουν την ευθύνη διαχειρίσεως των πόρων τους που προέρχονται τόσο από την κρατική επιχορήγηση όσο και από την περιουσία τους. Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να απορριφθεί, καθ' ο μέρος στρέφεται εναντίον του πρώτου εναγομένου, Ελληνικού Δημοσίου, ενώ, κατά τα λοιπά, έχει ασκηθεί παραδεκτώς, στρεφόμενη κατά του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

7. Επειδή, η αρχή της ισότητας, την οποία καθιερώνει το άρθρο 4 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος 1975/1986/2001/2008, επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και, ειδικότερα, τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την ενάσκηση της λειτουργίας που αναθέτουν σ' αυτόν οι οικείες συνταγματικές διατάξεις, όσο και τη διοίκηση, όταν προβαίνει σε ρυθμίσεις ή παίρνει μέτρα που έχουν κανονιστικό χαρακτήρα. Η παραβίαση της ανωτέρω συνταγματικής αρχής ελέγχεται από τα δικαστήρια μέσα στον κύκλο της δικαιοδοσίας τους, ώστε να εξασφαλίζεται η πραγμάτωση του κράτους δικαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη του καθενός με ίσους όρους. Κατά τον έλεγχο αυτόν, που είναι έλεγχος ορίων και όχι των κατ' αρχήν επιλογών ή του ουσιαστικού περιεχομένου των νομικών κανόνων, γίνεται αποδεκτό ότι ο κοινός νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα διοίκηση μπορεί να ρυθμίσει κατά τρόπο ενιαίο ή διαφορετικό τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις και σχέσεις λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματικές και άλλες συνθήκες που συνδέονται με τις υπό ρύθμιση καταστάσεις ή σχέσεις, και με βάση γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, που βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο της ρύθμισης, να προβαίνει στη ρύθμιση αυτή μέσα στα όρια της αρχής της ισότητας, που αποκλείουν τόσο την έκδηλα άνιση μεταχείριση είτε υπό μορφή χαριστικού μέτρου ή προνομίου μη συνδεομένου με αξιολογικά κριτήρια είτε υπό μορφή αδικαιολόγητης επιβάρυνσης, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση καταστάσεων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες ή, αντιθέτως, τη διαφορετική μεταχείριση των ίδιων ή παρόμοιων καταστάσεων (ΣτΕ 1519/1995, 2435/1997, 2978/1997, 3587/1997, 466/1999, 624/2001, 2041/2003, 992/2004, 250.1/2005). Στην περίπτωση δε που το Δικαστήριο κατά τον παραπάνω έλεγχο συνταγματικότητας διαπιστώσει παραβίαση της αρχής της ισότητας λόγω του ότι ο νομοθέτης ή η κατ' εξουσιοδότηση θεσμοθετούσα διοίκηση προέβη σε ειδική ρύθμιση που αφορά συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων αποκλείοντας από τη

ρύθμιση αυτή, ρητά ή σιωπηρά, πρόσωπα, τα οποία ανήκουν μεν σε άλλη κατηγορία, τελούν, όμως, υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες προς τα πρόσωπα, τα οποία αφορά η ρύθμιση, προς άρση της αντισυνταγματικότητας απαιτείται το δικαστήριο να προβεί στην επέκταση της εφαρμογής της ειδικής ρύθμισης και στην κατηγορία των προσώπων, τα οποία αποκλείστηκαν αδικαιολόγητα από αυτή, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών που θεσπίζεται από τα άρθρα 1, 26, 73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος. Και τούτο, διότι, σε διαφορετική περίπτωση, εάν δηλαδή το δικαστήριο περιοριζόταν μόνο στην κήρυξη της αντισυνταγματικότητας της διατάξεως που καθιερώνει τη δυσμενή διάκριση, χωρίς στη συνέχεια να εφαρμόσει την ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνων, σε βάρος των οποίων έγινε η διάκριση αυτή, θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα, με αποτέλεσμα να είναι χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία, την οποία, όμως, το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο εφαρμόζοντας την αρχή της ισότητας σε όλη της την έκταση, να παράσχει ολοκληρωμένα, συμμορφούμενο με την, περιεχόμενη στα άρθρα 87 παρ. 2, 93 παρ. 4 και 120 παρ. 2 του ισχύοντος Συντάγματος, επιταγή για το σεβασμό των διατάξεων του. Αυτό δεν αντίκειται, εξάλλου, στο άρθρο 80 παρ.1 του ίδιου Συντάγματος, με το οποίο ορίζεται ότι μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο, γιατί νόμος υπάρχει και είναι αυτός που περιέχει την ευμενή ρύθμιση η οποία, μετά την περαιοίρεση της αντισυνταγματικής παραλείψεως εφαρμογής της σε κατηγορίες προσώπων που τελούν υπό τις ίδιες συνθήκες με τους κατ' αρχήν δικαιούχους, καταλαμβάνει και τους αδικαιολόγητα εξαιρεθέντες (πρβλ. ΣτΕ 1184/2001, 3587/1997, 2704/1996, 3240/1995, 1519/1995 Ολ. ΑΠ 3/1990, 28/1988).

8. Επειδή, ο Ν. 3016/2002 «Για την εταιρική διακυβέρνηση, θέματα μισθολογίου και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 110) ορίζει, στο άρθρο 14 αυτού, ότι: «1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του, κατά περίπτωση, αρμόδιου Υπουργού ρυθμίζονται τα θέματα των συλλογικών συμφωνιών που συνάπτονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 (ΦΕΚ Α' 180) και αφορούν θέματα μισθών και αμοιβών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που υπεγράφησαν το 2001. 2. Με όμοιες αποφάσεις οι ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να επεκτείνονται, εν όλω ή εν μέρει, και στο λοιπό προσωπικό του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), που δεν συμμετείχε στη σύναψη των συλλογικών συμφωνιών του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 και μέχρι του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ. 3. Αν καταβάλλονται οποιουδήποτε είδους πρόσθετες μισθολογικές παροχές, που υπολείπονται του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ, επιτρέπεται να χορηγείται μόνο η διαφορά μέχρι του ποσού αυτού. Οι ρυθμίσεις αυτές όσον αφορά το προσωπικό των Ο.Τ.Α. και το προσωπικό των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. περιορίζονται στις υφιστάμενες από τον προϋπολογισμό τους δυνατότητες. 4. Με τις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού κοινές υπουργικές αποφάσεις καθορίζονται ειδικότερα: α) Οι δικαιούχοι των παροχών και το ύψος τους, λαμβάνοντας υπόψη για τη χορήγηση ή μη των παροχών αυτών το συνολικό ποσό των καταβαλλομένων μηνιαίων αποδοχών και λοιπών παροχών, επιδομάτων και αποζημιώσεων από οποιαδήποτε πηγή. β) Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί για τη χορήγηση των ανωτέρω παροχών, η διαδικασία και ο χρόνος καταβολής, καθώς και ο τρόπος αντιμετώπισης της σχετικής δαπάνης, γ) Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη χορήγηση τους. [...] 6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 1.1.2002».

9. Επειδή, ειδικότερα, η ανωτέρω παροχή χορηγήθηκε, μεταξύ άλλων: 1. Με την Κ.Υ.Α. 2/41890/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/7.8.2002), σε όλους τους πολιτικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας (πλην των υπαλλήλων των στρατιωτικών νοσοκομείων), μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του Ν. 2470/1997, καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά ν.π.δ.δ. 2. Με την Κ.Υ.Α. 2/36962/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1038/7.8.2002), σε όλους τους υπαλλήλους των Επιμελητηρίων και της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων, καθώς και στους υπαλλήλους της Πανελλήνιας Έκθεσης Λαμίας, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του ν. 2470/1997, όπως και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά ν.π.δ.δ. 3. Με την Κ.Υ.Α. 2/40326/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1242/23.9.2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού, στους υπαλλήλους της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, της Εθνικής Πινακοθήκης Μουσείου Αλ. Σούτσου, του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης και του Προπαρασκευαστικού Επαγγελματικού Σχολείου Καλών Τεχνών Πανόρμου Τήνου, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά ν.π.δ.δ. 4. Με την Κ.Υ.Α. 2/30370/0022 (ΦΕΚ Β' 827/25.6.2003) σε όλους τους μόνιμους και στους με ειδική σύμβαση αορίστου χρόνου γιατρούς και οδοντιάτρους του ΓΧΑ που αμείβονται με τις διατάξεις του ν. 2470/97. 5. Με την Κ.Υ.Α. 2/39096/0022/12.7.2002 (ΦΕΚ Β' 930/23.7.2003) σε όλους τους διοικητικούς υπαλλήλους των ν.π.δ.δ., που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. 6. Με την Κ.Υ.Α. 2/41831/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1021/5.8.2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Υπουργείου Ανάπτυξης η διαφορά που προέκυπτε μεταξύ του πέραν του κινήτρου απόδοσης ποσού και του ποσού των 176 ευρώ που προβλέπεται από το άρθρο 14 του ν. 3016/17.5.2002. 7. Με την Κ.Υ.Α. 2/38835/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/27.9.2002) σε όλους τους πολιτικούς υπαλλήλους των ν.π.δ.δ., που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας (πλην των υπαλλήλων του ΝΙΜΤΣ), καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά ν.π.δ.δ. 8. Με την Κ.Υ.Α. 2/42357/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/27.9.2002) σε όλους τους υπαλλήλους της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού (Γ.Γ.Α.Ε.), μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά ν.π.δ.δ. 9. Με την Κ.Υ.Α. 2/73012/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1610/30.12.2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Ναυτικού Επιμελητηρίου Ελλάδος και των Λιμενικών Ταμείων της χώρας, (ν.π.δ.δ.), που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. 10. Με την Κ.Υ.Α. 2/39104/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/27.9.2002) σε όλους τους υπαλλήλους της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (Ε.Ε.Α.Ε.) μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά ν.π.δ.δ. 11. Με την Κ.Υ.Α. 2/32685/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/27.9.2002) σε όλους τους υπαλλήλους των ν.π.δ.δ. που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Ανάπτυξης. 12. Με την Κ.Υ.Α. 2/41490/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1038/7.8.2002) σε όλους τους υπαλλήλους της Γενικής Γραμματείας Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδας (Ε.Σ.Υ.Ε.). 13. Με την Κ.Υ.Α. 2/41491/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1038/7.8.2002) σε όλους τους υπαλλήλους της Προεδρίας της Δημοκρατίας, μετακλητούς και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. 14. Με την Κ.Υ.Α. 2/44212/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/27.9.2002) σε όλους

τους υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετούμενους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή ν.π.δ.δ., τους αποσπασμένους από Νοσηλευτικά Ιδρύματα που υπηρετούν στο εν λόγω Υπουργείο ή σε άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. και λοιπά ν.π.δ.δ. και για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η απόσπαση τους. 15. Με την Κ.Υ.Α. 2/48595/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1240/23.9.2002) σε όλους τους υπαλλήλους (μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του ν. 2470/97) των ν.π.δ.δ., που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Τουρισμού του Υπουργείου Ανάπτυξης. 16. Με την Κ.Υ.Α. 2/45797/0022/2002 (Β' 1240/23.9.2002) σε όλους τους διοικητικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, στους διοικητικούς υπαλλήλους των Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. και του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) των Α.Ε.Ι. και του Ειδικού Τεχνικού Προσωπικού (Ε.Τ.Π.) και Τεχνικών Εργαστηρίων των Τ.Ε.Ι., στους διοικητικούς υπαλλήλους της Ακαδημίας Αθηνών, στους διοικητικούς υπαλλήλους της Εθνικής Βιβλιοθήκης Ελλάδας και των λοιπών Δημόσιων Βιβλιοθηκών, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. 17. Με την Κ.Υ.Α. 2/45941/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1315/9.10.2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Κέντρου Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομιάς, (ΚΕ.Δ.Α.Κ.), καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά ν.π.δ.δ. 18. Με την Κ.Υ.Α. 2/48886/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1320/10.10.2002) σε όλους τους λαϊκούς εκκλησιαστικούς υπαλλήλους. 19. Με την Κ.Υ.Α. 2/2414/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 145/2.2.2003) σε όλους τους υπαλλήλους του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.), ν.π.δ.δ., που εποπτεύεται από την Γενική Γραμματεία Τουρισμού. 20. Με την Κ.Υ.Α. 2/35486/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 1081/4.8.2003), η οποία συμπληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 2/55350/0022 (ΦΕΚ Β' 1731/24.11.2003), σε όλους τους υπαλλήλους των ν.π.δ.δ. που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του ν. 2470/97. 21. Με την Κ.Υ.Α. 2/67759/0022/2003 (ΦΚ Β' 1907/22.12.2003) στο μόνιμο προσωπικό των Λιμενικών Ταμείων" της χώρας (ν.π.δ.δ.), που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. 22. Με την Κ.Υ.Α. 2/56933/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 1550/17.10.2003) σε όλο το προσωπικό ιδιωτικού δικαίου του Ταμείου Λαϊκών Αγορών. 23. Με την Κ.Υ.Α. 2/50765/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 1550/17.10.2003) σε όλο το μόνιμο προσωπικό του Ταμείου Λαϊκών Αγορών. 24. Με την Κ.Υ.Α. 2/34608/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 335/20.3.2003) σε όλους τους υπαλλήλους του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών. 25. Με την Κ.Υ.Α. 2/5513/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 205/24.2.2003) σε όλους τους υπαλλήλους του Οργανισμού Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου (Ο.Π.Α.Δ.). 26. Με την Κ.Υ.Α. 2/40196/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1254/25.9.2002) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ. του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, 27. Με την Κ.Υ.Α. 2/70691/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 45/22.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Αττικής. 28. Με την Κ.Υ.Α. 2/638/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 45/22.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας . Θράκης. 29. Με την Κ.Υ.Α. 2/559/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 45/22.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Θεσσαλίας. 30. Με την Κ.Υ.Α. 2/556/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 45/22.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων. 31. Με την Κ.Υ.Α.2/637/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 45/22.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας.

32. Με την Κ.Υ.Α. 2/639/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 45/22.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας. 33. Με την Κ.Υ.Α. 2/635/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 45/22.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας. 34. Με την Κ.Υ.Α. 2/633/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 45/22.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Πελοποννήσου. 35. Με την Κ.Υ.Α. 2/74420/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 9/13.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Κρήτης. 36. Με την Κ.Υ.Α. 2/75900/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 2/9.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. 37. Με την Κ.Υ.Α. 2/72995/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 2/9.1.2003) σε όλους τους υπαλλήλους ν.π.δ.δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου. 38. Με τις 3831 και 4126/2002 (ΦΕΚ Β' 768/20.6.2002) αποφάσεις του Προέδρου της Βουλής σε όλους τους υπαλλήλους της Βουλής. 39. Με την Κ.Υ.Α. 2/61184/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1424/11.11.2002) στους υπαλλήλους του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού και της Γενικής Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου. 40. Με την Κ.Υ.Α. 2/58319/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1424/11.11.2002) στους υπαλλήλους του Πολιτικού Γραφείου του Υπουργού Επικρατείας. 41. Με την Κ.Υ.Α. 2/65937/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1582/18.12.2002) στο ιατρικό προσωπικό του Οίκου Ναύτου που αμείβεται με τις διατάξεις του Ν. 2470/1997. 42. Με την Κ.Υ.Α. 2/66892/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1534/09.12.2002) στους αποσπασμένους υπαλλήλους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά ν.π.δ.δ. στην Γενική Γραμματεία Τουρισμού του Υπουργείου Ανάπτυξης. 43. Με την Κ.Υ.Α. 2/47883/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1202/16.9.2002) στους υπαλλήλους των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. 44. Με την Κ.Υ.Α. 2/40098/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/27.9.2002) στους υπαλλήλους του Υπουργείου Τύπου και ΜΜΕ. 45. Με την Κ.Υ.Α. 2/75901/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 2/9.1.2003) στους υπαλλήλους Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου. 46. Με την Κ.Υ.Α. 2/38636/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/27.09.2002) στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών. 47. Με την Κ.Υ.Α. 2/42529/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1128/29.8.2002) στους πολιτικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. 48. Με την Κ.Υ.Α. 2/63384/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1498/29.11.2002) στους λαϊκούς υπαλλήλους του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου. 49. Με την Κ.Υ.Α. 2/4118/0022/2002. (ΦΕΚ Β' 1498/29.11.2002) στους υπαλλήλους της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. 50. Με την Κ.Υ.Α. 2/39093/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1239/23.09.2002) στους υπαλλήλους του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων. 51. Με την Κ.Υ.Α. 2/40101/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 98 8/31.7.2002) στους υπαλλήλους του Υπουργείου Αιγαίου. 52. Με την Κ.Υ.Α. 2/31813/0022/2002 (ΦΕΚ Β' 1266/27.9.2002) στους υπαλλήλους του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης. 53. Με την Κ.Υ.Α. 2/74132/0022/2003 (ΦΕΚ Β' 185/19.2.2002) σε όλους τους σπουδαστές της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. 54. Με την Κ.Υ.Α. 2/33217/0022 (ΦΕΚ Β' 798/27.6.2002) στο προσωπικό του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Όλες οι προαναφερθείσες κοινές υπουργικές αποφάσεις έχουν ουσιαστώδως όμοιο περιεχόμενο: Επικαλούνται τις διατάξεις των Ν. 3016/2002 και Ν. 3029/2002, καθορίζουν το ποσό της επίμαχης παροχής σε 88 ευρώ από 01.01.2002 και σε 176 ευρώ από 01.07.2002, η οποία (παροχή) υπόκειται στις συνήθεις κρατήσεις των επιδομάτων, συντέλλεται με τις μηνιαίες αποδοχές των δικαιούχων και εξακολουθεί να καταβάλλεται κατά το χρονικό διάστημα των θεσμοθετημένων αδειών (κανονικών, συνδικαλιστικών, εκπαιδευτικών, λοχείας, κηρύσεως κ.λπ.), όχι όμως και όσο οι δικαιούχοι υπάλληλοι τελούν σε άδεια άνευ αποδοχών, σε κάθε άλλη ειδική άδεια πλην των θεσμοθετημένων, σε διαθεσιμότητα ή αργία, ή σε αναρρωτική άδεια πλην αυτής που

χορηγείται από δημόσια νοσοκομεία, κέντρα υγείας του Δημοσίου, πανεπιστημιακές κλινικές, τους νοσηλευτικούς σχηματισμούς του Ι.Κ.Α. και τις ιδιωτικές κλινικές, εφ' όσον έχει προηγηθεί νοσηλεία σε αυτές.

10. Επειδή, ακολούθως, το ως άνω άρθρο 14 του Ν. 3016/2002 και όλες οι κοινές υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του, καταργήθηκαν με το άρθρο 28 του Ν. 3205/2003 «Μισθολογικά λειτουργών, υπαλλήλων δημοσίου κ.λ.π.» (ΦΕΚ Α' 297), ο οποίος άρχισε να ισχύει, κατ' άρθρο 56 αυτού, από 01.01.2004 και στο άρθρο 24 του οποίου ορίστηκε ότι: «1. Σε περίπτωση που από τις ρυθμίσεις του Μέρους Α' του νόμου αυτού προκύπτουν συνολικές μηνιαίες αποδοχές μικρότερες από αυτές που έπαιρναν οι δικαιούχοι κατά την 31.1.2003, η τυχόν διαφορά διατηρείται ως προσωπική μέχρι την κάλυψη της από οποιαδήποτε αύξηση των νέων αποδοχών. Για τον υπολογισμό της τυχόν προσωπικής διαφοράς δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά της επόμενης παραγράφου και της οικογενειακής παροχής. 2. Ειδικότερα, ποσά που καταβάλλονται μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, σύμφωνα με κοινές υπουργικές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 (Α' 110) ως ειδική παροχή διατηρούνται ως προσωπική διαφορά μειούμενη από οποιαδήποτε μελλοντική χορήγηση νέου επιδόματος, παροχής ή αποζημίωσης, ή από αύξηση κινήτρου απόδοσης του άρθρου 12 του παρόντος νόμου. Οι ανωτέρω κοινές υπουργικές αποφάσεις καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Μετά την 31.12.2003 δεν καταβάλλεται σωρευτικά η ως άνω προσωπική διαφορά μαζί με οποιαδήποτε πρόσθετη μισθολογική παροχή που συμνηφιζόταν με αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες κοινές υπουργικές αποφάσεις».

11. Επειδή, περαιτέρω, όσον αφορά τη βάση υπολογισμού των επιδομάτων εορτών και αδειάς των υπαγομένων στο μισθολογικό καθεστώς του προσωπικού δημόσιας διοίκησης υπαλλήλων, ο Ν. 3205/2003 (ΦΕΚ Α' 297), ο οποίος άρχισε να ισχύει κατ' άρθρο 56 αυτού από 01.01.2004, στο άρθρο 9, όριζε ότι: «1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται ίσο με το μηνιαίο βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος. [...] 2. Το επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται ίσο προς το ήμισυ του μηνιαίου βασικού μισθού τον μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος. [...] 3. Το Επίδομα Αδειάς ορίζεται ίσο προς το ήμισυ του μηνιαίου βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος. [...] 4. Τα παραπάνω επιδόματα υπολογίζονται στο βασικό μισθό που έχει ο υπάλληλος, κατά τις οριζόμενες στις προηγούμενες παραγράφους ημερομηνίες». Υπό το προϊσχύον δε καθεστώς, ο Ν. 2470/1997 (ΦΕΚ Α' 40), στο άρθρο 9, όριζε ότι: «1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται ίσο με το μηνιαίο βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος μετά του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας και του επιδόματος εξομάλυνσης. [...] 2. Το επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται ίσο προς το ήμισυ των μηνιαίων ποσών του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος και των επιδομάτων χρόνου υπηρεσίας και εξομάλυνσης [...] 3. Το Επίδομα Αδειάς ορίζεται ίσο προς το ήμισυ τον μηνιαίων; ποσών του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος και των επιδομάτων χρόνου υπηρεσίας και εξομάλυνσης [...] 4. Τα παραπάνω επιδόματα υπολογίζονται στο μισθό που έχει ο υπάλληλος, κατά τις οριζόμενες στις προηγούμενες παραγράφους ημερομηνίες. [...]».

12. Επειδή, από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, προκύπτει ότι η χορήγηση της μηνιαίας ειδικής παροχής προβλέφθηκε, προκειμένου να εξομαλυνθούν οι μισθολογικές διαφορές υπέρ των χαμηλόμισθων υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΟΤΑ

και των λοιπών ν.π.δ.δ. οι οποίοι δεν λαμβάνουν πρόσθετες μισθολογικές παροχές. Όμως, με τις προαναφερόμενες στην τέταρτη σκέψη Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις, εκδοθείσες σε σύντομο χρονικό διάστημα (κυρίως εντός του έτους 2002), η ως άνω παροχή χορηγήθηκε διαδοχικώς σε διάφορες κατηγορίες και ειδικότητες υπαλλήλων διαφόρων υπουργείων, Ο.Τ.Α. και ν.π.δ.δ., χωρίς να γίνεται διάκριση στη φύση, το είδος και τις συνθήκες εργασίας τους και χωρίς να πληρούν αποδεδειγμένα την εν λόγω προϋπόθεση της μη λήψης πρόσθετων μισθολογικών παροχών. Ως εκ τούτου, με τη χορήγηση της ανωτέρω παροχής σε μεγάλες και ανόμοιες μεταξύ τους κατηγορίες υπαλλήλων, αδιακρίτως αν πρόκειται για χαμηλόμισθους ή όχι (πρβλ. ΣτΕ 498/2004), εξέλιπε, τελικώς, ο βασικός λόγος (ενίσχυση χαμηλόμισθων υπαλλήλων) που θα δικαιολογούσε τη χορήγηση της σε συγκεκριμένες μόνο κατηγορίες υπαλλήλων και κατέστη αντιθέτως κανόνας η χορήγηση της σε όλους ανεξαιρέτως τους υπαλλήλους του στενού και ευρύτερου δημοσίου τομέα αφού η ειδική αυτή παροχή απέκτησε πλέον το χαρακτήρα μισθολογικής παροχής που προσαυξάνει, χωρίς άλλη προϋπόθεση τους μισθούς όλων ανεξαιρέτως των υπαλλήλων του Δημοσίου, Ο.Τ.Α., ν.π.δ.δ. που αμείβονται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του μισθολογίου του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης (πρβλ. ΑΠ 1501/2010, 754/2010, 946/2010, 93/2009, Δ.Εφ.Αθ. 433/2009). Το συμπέρασμα δε αυτό ενισχύεται και από το ότι ο νομοθέτης συμπεριέλαβε την επίδικη παροχή στις συντάξιμες αποδοχές όλων των υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ν.π.δ.δ., ανεξαρτήτως αν λαμβάνουν ή όχι την εν λόγω παροχή (άρθρα 1 παρ. 13 Ν. 3029/2002, 2 παρ.16 Ν. 3234/2004 και 2 Ν. 3513/2006). Επομένως, η κατ' εξαίρεση μη χορήγηση της εν λόγω ειδικής παροχής σε μερικές μόνο κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων, συνιστά αδικαιολόγητα άνιση δυσμενή μεταχείρισή τους έναντι των υπολοίπων κατηγοριών, στις οποίες αυτή εχορηγείτο, προς αποκατάσταση δε της διαταραχθείσας ισότητας θα πρέπει, περιαιρομένης της δυσμενούς αυτής εξαιρέσεως, να λάβουν την ειδική αυτή παροχή και όλοι οι υπάλληλοι του δημοσίου τομέα που δεν την έλαβαν (πρβλ. ΣτΕ 828/2002). Η μεταχείριση δε αυτή διατηρήθηκε και με το Ν. 3205/2003, παρά την κατάργηση, με την παρ. 1 του άρθρου 28 αυτού, από 1.1.2004 και εφεξής, όλων των εκδοθεισών κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 14 του Ν. 3016/2002 κοινών υπουργικών αποφάσεων, διότι, αφ' ενός μεν η παροχή αυτή παρέμεινε ως προσωπική διαφορά για όλους τους υπαγόμενους στις παραπάνω κοινές υπουργικές αποφάσεις υπαλλήλους, ώστε να διατηρηθεί κατ' αρχήν το εισόδημα όσων την λάμβαναν μέχρι τις 31.12.2002 και να μειώνεται ανάλογα με τις μισθολογικές αυξήσεις που θα ελάμβαναν στο μέλλον (άρθ. 24 παρ. 2 Ν. 3205/2003), αφ' ετέρου δε η ίδια παροχή χορηγήθηκε και σε όσους διορίστηκαν ή μετατάχθηκαν σε υπηρεσίες, στους υπαλλήλους των οποίων χορηγείτο ήδη η παροχή (άρθ. 2 παρ. 3 Ν. 3336/2005). Συνεπώς, προς αποκατάσταση της συνταγματικής αρχής της ισότητας, πρέπει η επίμαχη παροχή να καταβληθεί και σε εκείνους, σε βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση. Η παροχή, όμως, αυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπ' όψη κατά τον υπολογισμό των επιδομάτων εορτών και αδείας, διότι αυτή αποτελεί μεν προσαύξηση των τακτικών μηνιαίων αποδοχών των δικαιούχων υπαλλήλων, όχι όμως και του μηνιαίου βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος, ο οποίος (βασικός μισθός) αποτελεί και τη βάση υπολογισμού των επιδομάτων αυτών, τόσο υπό το καθεστώς του Ν. 2470/1977, όσο και υπό το καθεστώς του Ν. 3205/2003. Εξ άλλου, από τις προπαρατιθέμενες διατάξεις, προκύπτει ακόμη ότι στις απολαβές που συμψηφίζονται με την εν λόγω ειδική παροχή, περιλαμβάνονται οι πρόσθετες μισθολογικές παροχές (εκτός αυτών που χορηγούνται για υπερωριακή εργασία ή λόγω συμμετοχής σε συλλογικά όργανα), που λαμβάνουν όλοι οι υπάλληλοι κάθε συγκεκριμένης κατηγορίας έναντι της συνήθους

απασχόλησης τους εντός του νομίμου ωραρίου της εργασίας τους υπό οποιαδήποτε ονομασία και αν τους χορηγούνται, π.χ., ως αποζημίωση, όχι όμως και τα τακτικά επιδόματα που προβλέπονται από το εκάστοτε ισχύον μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων (άρθρο 8 του Ν. 2470/1997 και άρθρο 8 του Ν.3205/2003) σε συγκεκριμένη κατηγορία αυτών. Και τούτο, διότι τα επιδόματα αυτά (π.χ. επίδομα εξωδίδακτικής απασχόλησης), χορηγήθηκαν από το νομοθέτη του μισθολογίου, ο οποίος, κατ' αρχήν, απέβλεπε στο ενιαίο της μισθολογικής μεταχείρισης των αμειβόμενων βάσει αυτού μισθωτών, για σκοπό άλλο από αυτόν της αύξησης των αποδοχών των συγκεκριμένων υπαλλήλων, και ειδικότερα, για το σκοπό της απάλυνσης των εξαιρετικά επιβαρυντικών συνθηκών, υπό τις οποίες οι κατηγορίες αυτές τελούν λόγω του είδους της παρεχόμενης από αυτούς εργασίας, και ως τέτοιες οι παροχές αυτές δεν είναι επιδεκτικές συμψηφισμού με την παροχή των 176 ευρώ, η οποία αποσκοπεί, όπως προεκτέθηκε, στην αύξηση του μισθού των χαμηλόμισθων υπαλλήλων. Το αντίθετο θα καταστρατηγούσε την αρχή της ισότητας, αφού θα εξομοίωνε αυθαίρετα κατηγορίες υπαλλήλων που παρέχουν την εργασία τους κάτω από εντελώς διαφορετικές συνθήκες (πρβλ. Δ.Εφ.Θεσσαλονίκης 1132/2008, ΔΠρ.Θεσσαλονίκης 820/2007).

13. Επειδή, εξάλλου, με το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) που κυρώθηκε με το Ν.Δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256) και έχει, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων, τυπική ισχύ, κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημοσίας ωφέλειας. Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και όλα τα δικαιώματα «περιουσιακής φύσεως» και τα κεκτημένα «οικονομικά συμφέροντα». Καλύπτονται έτσι και τα ενοχικά περιουσιακά δικαιώματα και, ειδικότερα, απαιτήσεις, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον, έως την προσφυγή στο δικαστήριο, δίκαιο, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά (ΣτΕ 3428/2006, ΑΠ 40/1998). Περαιτέρω, το Ν.Δ. 496/1974 «Περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» (ΦΕΚ Α' 204), στο άρθρο 44 παρ. 1 αυτού, ορίζει ότι: «Παν χρέος προς το ΝΠ παραγράφεται, εφ' όσον δεν ορίζεται άλλως υπό των διατάξεων του παρόντος, μετά πέντε έτη από της λήξεως του οικονομικού έτους εντός του οποίου εβεβαιώθη. ...», ενώ, στο άρθρο 48, ότι «1. Ο χρόνος παραγραφής των χρηματικών αξιώσεων κατά του ΝΠΔΔ είναι πέντε ετών, εφ' όσον δεν ορίζεται άλλως υπό του παρόντος. 2. ... 3. Ο χρόνος παραγραφής των κατά του ΝΠ αξιώσεων των υπαλλήλων τούτου των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου μετ' αυτού συνδεομένων, εκ καθυστερουμένων αποδοχών ή άλλων πάσης φύσεως απολαύων ή αποζημιώσεων εξ αδικαιολογήτου πλουτισμού είναι δύο ετών». Στη συνέχεια, στο άρθρο 49, το ίδιο Ν.Δ. ορίζει ότι: «Η παραγραφή άρχεται από του τέλους του οικονομικού έτους καθ' ο εγεννήθη η αξίωσις και είναι δυνατή η δικαστική αυτής επιδίωξις». Από τις παρατεθείσες διατάξεις προκύπτει ότι με αυτές θεσπίζεται σε βάρος των υπαλλήλων του Δημοσίου ειδική βραχυπρόθεσμη διετής παραγραφή με την οποία περιορίζεται το δικαίωμα τους να διεκδικήσουν αναδρομικά ποσά λόγω καθυστερούμενων αποδοχών ή άλλων απολαύων ή αποζημιώσεως εξ αδικαιολογήτου πλουτισμού έναντι της πενταετούς παραγραφής που θεσπίζεται, κατ' αρχήν, με τα άρθρα 44 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ίδιου νομοθετήματος, για τις χρηματικές αξιώσεις Ν.Π.Δ.Δ. κατά τρίτων, καθώς και για τις χρηματικές αξιώσεις τρίτων κατά Ν.Π.Δ.Δ., αντιστοίχως. Ο περιορισμός, όμως, αυτός, ο οποίος δεν δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, αφού, σε κάθε περίπτωση, το δημοσιονομικό συμφέρον ενός Ν.Π.Δ.Δ., όπως και του

Δημοσίου, εν ευρεία εννοία, δεν μπορεί να εξομοιωθεί προς ένα γενικότερο δημόσιο συμφέρον, αντίκειται στο κατοχυρωμένο από τις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ δικαίωμα της περιουσίας του προσώπου, με την έννοια που εκτέθηκε ανωτέρω (πρβλ. Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου [Ε.Δ.Δ.Α.]: Ζουμπουλίδης κατά Ελλάδα, 25.06.2009, σκέψεις 27.34 και 35.37). Εν όψει αυτών, η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του Ν.Δ. 496/1974 αντίκειται στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και είναι μη εφαρμοστέα. Συνεπώς, χρόνος παραγραφής των εν λόγω αξιώσεων είναι η πενταετία, όπως ισχύει, σύμφωνα με τα άρθρα 44 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ως άνω Ν.Δ. για όλες, κατ' αρχήν, τις χρηματικές αξιώσεις Ν.Π.Δ.Δ. κατά τρίτων, αλλά και για τις αξιώσεις τρίτων έναντι Ν.Π.Δ.Δ.

14. Επειδή, ο Κ.Δ.Δ., στο άρθρο 75 αυτού, ορίζει ότι «2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής, ως προς τον εναγόμενο, επέρχονται μόνο από την επίδοση της σε αυτόν, η οποία μπορεί να διενεργηθεί και από τον ενάγοντα. [...]». Περαιτέρω, στο άρθρο 7 παρ. 3 του Ν.Δ. 496/1974 (ΦΕΚ Α' 204), ορίζεται ότι: «Ως νόμιμος και ο της υπερημερίας τόκος πάσης του νομικού προσώπου οφειλής, ορίζεται εις 6 % ετησίως, πλην, εάν άλλως ορίζεται δια συμβάσεως ή ειδικού νόμου, άρχεται δε από της επιδόσεως της αγωγής».

15. Επειδή, εν όψει των αναφερθέντων στην προηγούμενη σκέψη διατάξεων, προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της διοικητικής δίκης, εφαρμοστέα είναι, σε κάθε περίπτωση, η διάταξη του άρθρου 75 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ. όσον αφορά στο χρόνο έναρξης της τοκογονίας για επιδικαζόμενο σε βάρος του Δημοσίου ποσό, καθώς η τελευταία αποτελεί ουσιαστικού δικαίου έννομο αποτέλεσμα της ασκήσεως της αγωγής, καταψήφιστικής ή αναγνωριστικής και άρχεται από της επιδόσεως της (βλ. ΑΕΔ 7/2011, Ολ. ΣτΕ 833/2010). Η δικαστική όμως επιδίκαση τόκων είναι νόμιμη, μόνον όταν υπολογίζεται με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας, όπως αυτό ορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 293 του Αστικού Κώδικα και 15 παρ. 5 του Ν. 876/1979 με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου (Π.Υ.Σ.), και όχι με το μειωμένο (6% ετησίως) επιτόκιο υπερημερίας, το οποίο προβλέπεται στο προαναφερόμενο άρθρο 7 παρ. 3 του Ν.Δ. 496/1974, αφού η διάταξη αυτή είναι, κατά το μέρος αυτό, μη εφαρμοστέα ως αντίθετη στα άρθρα 4 παρ. 1, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. [βλ. σχετ. ΣτΕ (Ολ) 1663/2009. Ελ.Συν. (Ολ.) 513/2009, Ειδ. Δικ. 1/2005, 5/2006, Ε.Δ.Δ.Α. Απόφαση της 22.05.2007 «Μειδάνης κατά Ελλάδα»].

16. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Οι ενάγοντες, ως μόνιμοι υπάλληλοι του εναγομένου Α.Ε.Ι., κατά τα αντίστοιχα, για τον καθέναν από αυτούς, διαστήματα, εντός της ένδικης χρονικής περιόδου από 24.09.2003 [οπότε και πραγματοποιήθηκε η πρώτη, χρονικώς, πρόσληψη κάποιου (του πρώτου) από τους ενάγοντες στο εναγόμενο Ίδρυμα] έως 31.12.2006, υπηρετούσαν με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου σε αυτό ως μέλη Δ.Ε.Π. ή Ε.Ε.ΔΙ.Π. και υπάγονταν στο μισθολόγιο δημοσίων υπαλλήλων, όπως ίσχυε υπό το Ν. 2470/1997 και, ακολούθως (από 01.01.2004), υπό το Ν. 3205/2003. Ειδικότερα, ο πρώτος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 24.09.2003 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2203/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), η δεύτερη ενάγουσα ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Αναπληρώτρια Καθηγήτρια) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 16.02.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2198/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του

Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο τρίτος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Επίκουρος Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 09.03.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2200/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), η τέταρτη ενάγουσα ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Καθηγήτρια) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 29.03.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2202/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο πέμπτος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Αναπληρωτής Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 29.06.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2203/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο έκτος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Επίκουρος Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 16.02.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2675/04.08.2010 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Θεοδώρου Παπαθεοδώρου), η έβδομη ενάγουσα ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Επίκουρος Καθηγήτρια) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 16.02.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2676/04.08.2010 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Θεοδώρου Παπαθεοδώρου), η όγδοη ενάγουσα ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Λέκτορας) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 06.04.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 3124/29.01.2007 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο ένατος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Αναπληρωτής Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 06.04.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 3127/29.01.2007 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 24.09.2003 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2203/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), η δέκατη ενάγουσα ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Επίκουρος Καθηγήτρια) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 31.08.2005 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2372/14.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο ενδέκατος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα θέσεως Π.Ε. Ε.Ε.ΔΙ.Π. (Κλάδος 1) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 10.11.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 327/20.03.2007 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο δωδέκατος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Αναπληρωτής Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 31.08.2005 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 3126/29.01.2007 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο δέκατος τρίτος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Επίκουρος Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 31.08.2005 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 3128/29.01.2007 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο δέκατος τέταρτος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα θέσεως Π.Ε. Ε.Ε.ΔΙ.Π. (Κλάδος 1) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 10.11.2004 (βλ.

σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 326/20.03.2007 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο δέκατος πέμπτος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Αναπληρωτής Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 31.08.2005 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 136/27.02.2007 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), η δέκατη έκτη ενάγουσα ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Λέκτορας) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 31.08.2005 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2223/06.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο δέκατος έβδομος ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Λέκτορας) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 31.08.2005 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2204/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), ο δέκατος όγδοος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Επίκουρος Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 31.08.2005 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2205/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου), η δέκατη ένατη ενάγουσα ανέλαβε καθήκοντα θέσεως Ε.Ε.ΔΙ.Π. στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 12.01.2005 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2224/06.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου) και ο εικοστός ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 27.10.2004 (βλ. σχετ. την υπ' αρ. πρωτ. 2199/05.12.2006 προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Κωνσταντίνου Δημόπουλου). Περαιτέρω δε, από τις προσκομιζόμενες ως άνω υπηρεσιακές βεβαιώσεις, προκύπτει ότι οι ενάγοντες δεν έχουν λάβει την ειδική παροχή των 176 ευρώ για τα ακόλουθα χρονικά διαστήματα εντός της ένδικης περιόδου: ο πρώτος ενάγων από 24.09.2003 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως), η δεύτερη ενάγουσα από 16.02.2004 έως 05.12. 2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως), ο τρίτος ενάγων από 09.03.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως), η τέταρτη ενάγουσα από 29.03.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως), ο πέμπτος ενάγων από 29.06.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως), ο έκτος ενάγων από 16.02.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής, η οποία και συνιστά το αλώτατο, χρονικώς, όριο του αγωγικού αιτήματος για κάθε ενάγοντα, εν όψει της απαράδεκτης προβολής των σχετικών αξιώσεων από τους ενάγοντες ως προς το διάστημα από 13.12.2006 έως 31.12.2006), η έβδομη ενάγουσα από 16.02.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), η όγδοη ενάγουσα από 06.04.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), ο ένατος ενάγων από 06.04.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), η δέκατη ενάγουσα από 31.08.2005 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), ο ενδέκατος ενάγων από 10.11.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), ο δωδέκατος ενάγων από 31.08.2005 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), ο δέκατος τρίτος ενάγων από 31.08.2005 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), ο δέκατος τέταρτος ενάγων από 10.11.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), ο δέκατος πέμπτος ενάγων από 31.08.2005 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), η δέκατη έκτη ενάγουσα από

31.08.2005 έως 06.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως), ο δέκατος έβδομος ενάγων από 31.08.2005 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως), ο δέκατος όγδοος ενάγων από 31.08.2005 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως), η δέκατη ένατη ενάγουσα από 12.01.2005 έως 06.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως) και ο εικοστός ενάγων από 27.10.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της υπηρεσιακής βεβαιώσεως). Ήδη, με την υπό κρίση αγωγή τους, οι ενάγοντες ζητούν να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει σε καθέναν από αυτούς ως διαφορά αποδοχών μεταξύ αυτών που πραγματικά έλαβαν και αυτών που, κατά τους ισχυρισμούς τους, έπρεπε να λάβουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 («ειδική μηνιαία παροχή των 176 ευρώ»), για το χρονικό διάστημα, το οποίο εκτείνεται από την πρόσληψη και ανάληψη καθηκόντων του καθενός από τους ενάγοντες έως 31.12.2006, της ένδικης παροχής συνυπολογιζομένης επί των επιδομάτων εορτών και αδειας, κατ' εφαρμογή της αρχής της ισότητας, τα ακόλουθα ποσά. Συγκεκριμένα, ο πρώτος ενάγων ζητεί το ποσό των 8.096 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 29.09.2003 έως 31.12.2006, η δεύτερη ενάγουσα το ποσό των 7.216 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 16.02.2004 έως 31.12.2006, ο τρίτος ενάγων το ποσό των 6.864 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 09.03.2004 έως 31.12.2006, η τέταρτη ενάγουσα το ποσό των 7.568 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 26.11.2003 έως 31.12.2006, ο πέμπτος ενάγων το ποσό των 6.160 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 29.06.2004 έως 31.12.2006, ο έκτος ενάγων το ποσό των 7.216 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 16.02.2004 έως 31.12.2006, η έβδομη ενάγουσα το ποσό των 7.216 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 16.02.2004 έως 31.12.2006, η όγδοη ενάγουσα το ποσό των 6.688 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 06.04.2004 έως 31.12.2006, ο ένατος ενάγων το ποσό των 9.152 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.04.2003 έως 31.12.2006, η δέκατη ενάγουσα το ποσό των 3.344 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 31.12.2006, ο ενδέκατος ενάγων το ποσό των 5.456 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 10.11.2004 έως 31.12.2006, ο δωδέκατος ενάγων το ποσό των 3.344 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 31.12.2006, ο δέκατος τρίτος ενάγων το ποσό των 3.344 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 31.12.2006, ο δέκατος τέταρτος ενάγων το ποσό των 5.456 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 10.11.2004 έως 31.12.2006, ο δέκατος πέμπτος ενάγων το ποσό των 3.344 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 31.12.2006, η δέκατη έκτη ενάγουσα το ποσό των 3.344 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 31.12.2006, ο δέκατος έβδομος ενάγων το ποσό των 3.344 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 31.12.2006, ο δέκατος όγδοος ενάγων το ποσό των 3.344 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 31.12.2006, η δέκατη ένατη ενάγουσα το ποσό των 4.928 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 12.01.2005 έως 31.12.2006 και ο εικοστός ενάγων το ποσό των 5.456 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 27.10.2004 έως 31.12.2006. Επικουρικά, ζητούν να υποχρεωθεί το εναγόμενο να τους καταβάλει τα προαναφερθέντα ποσά, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., ως αποζημίωση για την ισόποση βλάβη που υπέστησαν από την παράνομη, κατά τους ισχυρισμούς τους, άρνηση του εναγομένου να τους χορηγήσει την προαναφερόμενη ειδική μηνιαία μισθολογική παροχή για το ως άνω χρονικό διάστημα. Οι ενάγοντες ζητούν, επίσης, να τους επιδικασθούν τα ανωτέρω ποσά νομιμοτόκως (με έναρξη της τοκοδοσίας για τον κάθε ενάγοντα την ημερομηνία προσλήψεως του από το δεύτερο εναγόμενο και δη από το τέλος κάθε μήνα που η, περιοδικώς καταβαλλόμενη, ένδικη μηνιαία παροχή κατέστη αυτοτελώς απαιτητή, άλλως από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής μέχρις εξοφλήσεως), καθώς και να κηρυχθεί ως προσωρινώς εκτελεστή η απόφασή

επί της κρινόμενης αγωγής. Προς απόδειξη των ισχυρισμών τους επικαλούνται και προσκομίζουν, πέραν των προαναφερόμενων υπηρεσιακών βεβαιώσεων, τα Φύλλα Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (Φ. Ε. Κ.), από τα οποία προκύπτει ο διορισμός ή η μετακίνηση καθενός από τους ενάγοντες ως μέλους Δ.Ε.Π. ή Ε.Ε.ΔΙ.Π. με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου στο εναγόμενο Α.Ε.Ι..

17. Επειδή, εξάλλου, το εναγόμενο Α.Ε.Ι., με το παραδεκτώως κατατεθέν στις 14.01.2001 υπόμνημά του, ζητεί την απόρριψη της αγωγής, προβάλλοντας ότι νομίμως δεν καταβλήθηκε στους ενάγοντες η ένδικη παροχή, καθ' όσον η καταβολή αυτή δεν έχει γενικό χαρακτήρα, αλλά, αντιθέτως, προβλέφθηκε μόνον υπέρ ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων και, συγκεκριμένα, για τις κατηγορίες εκείνες, οι οποίες δεν ελάμβαναν άλλου είδους πρόσθετες αμοιβές ή επιδόματα, προς εξομάλυνση των μισθολογικών διαφορών υπέρ των χαμηλόμισθων. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 28 του Ν. 3205/2003 από 01.01.2004 καταργήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 3016/2002 και όλες οι κοινές υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση αυτού, με τις οποίες καταβάλλονταν η ειδική παροχή των 176 ευρώ. Εξ άλλου, το εναγόμενο Α.Ε.Ι. υποστηρίζει ότι η κατ' εφαρμογή της συνταγματικής ισότητας γενίκευση της χορηγήσεως της ένδικης παροχής αντίκειται στο άρθρο 80 παρ. 1 του Συντάγματος, με το οποίο ορίζεται ότι «μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο». Ακόμη, το εναγόμενο προβάλλει ότι η ένδικη παροχή σε καμία περίπτωση δεν δύναται να ληφθεί υπ' όψη για τον υπολογισμό των επιδομάτων εορτών και αδείας, αφού αυτό αντίκειται στις διατάξεις τόσο του Ν. 2470/1997 όσο και του Ν. 3205/2003. Τέλος, το εναγόμενο υποστηρίζει ότι η παραγραφή των απαιτήσεων υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., όπως, εν προκειμένω, οι ενάγοντες, από αποδοχές ή απολαβές οποιασδήποτε φύσεως είναι διετής και άρχεται από της γενέσεως των εν λόγω αξιώσεων, επικαλούμενο τις αποφάσεις 9/2009 και 32/2008 του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου.

18. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και εν όψει των διατάξεων που παρατέθηκαν και έτυχαν ερμηνείας στη μείζονα σκέψη της παρούσης, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εξαίρεση των εναγόντων από τη χορήγηση της ένδικης παροχής, η οποία αποτελεί μια γενική μισθολογική αύξηση που αποβλέπει στη βελτίωση της μισθολογικής κατάστασης των υπαλλήλων, αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος, και, επομένως, αυτοί (οι ενάγοντες) δικαιούνται να λάβουν την εν λόγω παροχή για τα αντίστοιχα ως προς τον καθένα τους χρονικά διαστήματα εντός της ένδικης περιόδου, απορριπτόμενων ως αβασίμων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του εναγομένου. Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπ' όψη ότι οι αξιώσεις των υπαλλήλων του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. από καθυστερούμενες αποδοχές και επιδόματα υπόκεινται σε πενταετή παραγραφή (βλ. ανωτέρω, σκέψη 13 της παρούσης), η παραγραφή, στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να θεωρηθεί ότι διακόπηκε με την άσκηση της αγωγής από τους ενάγοντες στις 13.12.2006, όπως προκύπτει από την υπ' αρ. 284/13.12.2006 πράξη καταθέσεως επί του δικογράφου αυτής, απορριπτόμενου ως αβασίμου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του εναγομένου. Εξ άλλου, το αγωγικό αίτημα πρέπει να περιορισθεί χρονικώς με βάση την τελευταία αυτή ημερομηνία (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής), η οποία και συνιστά το απώτατο, χρονικώς, όριο του αγωγικού αιτήματος για κάθε ενάγοντα, εν όψει της απαράδεκτης προβολής των σχετικών αξιώσεων από τους ενάγοντες ως προς το διάστημα από 13.12.2006 έως 31.12.2006. Και τούτο, διότι, το εν λόγω χρονικό διάστημα αφορά σε μελλοντικές και μη γεγεννημένες, κατά το χρόνο ασκήσεως της κρινόμενης αγωγής, απαιτήσεις, όπως προκύπτει από όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα

σκέψη της παρούσης (βλ., ιδίως, σκέψη 9 in finem), σύμφωνα με τα οποία η ένδικη παροχή δεν αποτελεί επίδομα καταβαλλόμενο σε δήλη ημέρα ανά μήνα, λόγω χάρη την πρώτη εκάστου μηνός, αλλά γενική προσαύξηση μισθού, η οποία συνεντέλλεται με το μισθό και ενσωματώνεται σ' αυτόν, με συνέπεια η ένδικη παροχή να είναι επιδικαστέα στους δικαιούμενους αυτήν μόνο για τις ημέρες μηνών και τους μήνες, κατά τους οποίους αποδεδειγμένως εργάστηκαν για λογαριασμό του εναγομένου εντός του ένδικου διαστήματος, που προσδιορίζεται χρονικώς με βάση το αγωγικό τους αίτημα, σε συνδυασμό με την ημερομηνία καταθέσεως της κρινόμενης αγωγής. Κατόπιν των προαναφερθέντων και δεδομένου ότι το ύψος της ένδικης παροχής ανέρχεται, σύμφωνα με τις προπαρατεθείσες Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις, σε 176 ευρώ για το διάστημα από 01.07.2002 και εφ' εξής, μη συνυπολογιζομένης της επίμαχης παροχής στο επίδομα εορτών και αδειάς, κατά τα γενόμενα δεκτά στις σκέψεις 11 και 12 της παρούσης, το Δικαστήριο κρίνει ότι, σε καθένα των εναγόντων, πρέπει να επιδικασθούν τα κάτωθι ποσά: στον πρώτον ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 29.09.2003, κατά το αιτητικό της αγωγής, παρ' ότι ο πρώτος ενάγων ανέλαβε καθήκοντα ως μέλος ΔΕΠ (Καθηγητής) στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στις 24.09.2003 (βλ. σχετ. την, προαναφερόμενη, υπ' αρ. πρωτ. 2203/05.12.2006 υπηρεσιακή βεβαίωση) έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαίωσης) το ποσό των 6.729,07 ευρώ [(7 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (38 μήνες X 176 ευρώ) = 41,07 ευρώ + 6.688 ευρώ = 6.729,07 ευρώ], στη δεύτερη ενάγουσα και για το χρονικό διάστημα από 16.02.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαίωσης) το ποσό των 5.913 ευρώ [(18 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (33 μήνες X 176 ευρώ) = 105,60 ευρώ + 5.808 ευρώ = 5.913 ευρώ], στον τρίτο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 09.03.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαίωσης) το ποσό των 5.796,27 ευρώ [(28 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (32 μήνες X 176 ευρώ) = 164,27 ευρώ + 5.632 ευρώ = 5.796, 27 ευρώ], στην τέταρτη ενάγουσα και για το χρονικό διάστημα από 29.03.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαίωσης) το ποσό των 5.678,93 ευρώ [(8 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (32 μήνες X 176 ευρώ) = 46,93 ευρώ + 5.632 ευρώ = 5.678,93 ευρώ], στον πέμπτο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 29.06.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαίωσης) το ποσό των 5.147,07 ευρώ [(7 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (29 μήνες X 176 ευρώ) = 41,07 ευρώ + 5.104 ευρώ = 5.147,07 ευρώ], στον έκτο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 16.02.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 5.960,53 ευρώ [(26 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (33 μήνες X 176 ευρώ) = 152,53 ευρώ + 5.808 ευρώ = 5.960,53 ευρώ], στην έβδομη ενάγουσα και για το χρονικό διάστημα από 16.02.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 5.960,53 ευρώ [(26 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (33 μήνες X 176 ευρώ) = 152,53 ευρώ + 5.808 ευρώ = 5.960,53 ευρώ], στην όγδοη ενάγουσα και για το χρονικό διάστημα από 06.04.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 5.678,93 ευρώ [(8 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (32 μήνες X 176 ευρώ) = 46,93 ευρώ + 5.632 ευρώ = 5.678,93 ευρώ], στον ένατο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 06.04.2004 (κατά χρονικό περιορισμό του σχετικού αιτήματος του από το Δικαστήριο με βάση την, προαναφερόμενη, υπ' αρ. 3127/29.01.2010 υπηρεσιακή βεβαίωση) έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 5.678,93 ευρώ [(8 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (32 μήνες X 176 ευρώ) = 46,93 ευρώ + 5.632 ευρώ = 5.678,93 ευρώ], στη δέκατη ενάγουσα και για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 2721,13 ευρώ [(14 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (15 μήνες X 176 ευρώ) = 81,13 ευρώ + 2.640 ευρώ =

2.721,13 ευρώ], στον ενδέκατο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 10.11.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 4.417,60 ευρώ [(3 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (25 μήνες X 176 ευρώ) = 17,60 ευρώ + 4.400 ευρώ = 4.417,60 ευρώ], στο δωδέκατο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 2721,13 ευρώ [(14 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (15 μήνες X 176 ευρώ) = 81,13 ευρώ + 2.640 ευρώ = 2.721,13 ευρώ], στο δέκατο τρίτο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 2721,13 ευρώ [(14 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (15 μήνες X 176 ευρώ) = 81,13 ευρώ + 2.640 ευρώ = 2.721,13 ευρώ], στο δέκατο τέταρτο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 10.11.2004 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 4.417,60 ευρώ [(3 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (25 μήνες X 176 ευρώ) = 17,60 ευρώ + 4.400 ευρώ = 4.417,60 ευρώ], στο δέκατο πέμπτο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 13.12.2006 (ημερομηνία καταθέσεως της αγωγής) το ποσό των 2721,13 ευρώ [(14 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (15 μήνες X 176 ευρώ) = 81,13 ευρώ + 2.640 ευρώ = 2.721,13 ευρώ], στη δέκατη έκτη ενάγουσα και για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 06.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαιώσεως) το ποσό των 2.681,07 ευρώ [(7 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (15 μήνες X 176 ευρώ) = 41,07 ευρώ + 2.640 ευρώ = 2.681,07 ευρώ], στο δέκατο έβδομο και για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαιώσεως) το ποσό των 2.675,20 ευρώ [(6 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (15 μήνες X 176 ευρώ) = 35,20 ευρώ + 2.640 ευρώ = 2.675,20 ευρώ], στο δέκατο όγδοο ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 31.08.2005 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαιώσεως) το ποσό των 2.675,20 ευρώ [(6 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (15 μήνες X 176 ευρώ) = 35,20 ευρώ + 2.640 ευρώ = 2.675,20 ευρώ], στη δέκατη ένατη ενάγουσα και για το χρονικό διάστημα από 12.01.2005 έως 06.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαιώσεως) το ποσό των 4.024,53 ευρώ [(26 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (22 μήνες X 176 ευρώ) = 152,53 ευρώ + 3.872 ευρώ = 4.024,53 ευρώ] και, τέλος, στον εικοστό ενάγοντα και για το χρονικό διάστημα από 27.10.2004 έως 05.12.2006 (ημερομηνία εκδόσεως της σχετικής υπηρεσιακής βεβαιώσεως) το ποσό των 4.458,67 ευρώ [(10 ημέρες X 176/30 ευρώ) + (25 μήνες X 176 ευρώ) = 58,67 ευρώ + 4.400 ευρώ = 4.458,67 ευρώ]. Τα εν λόγω δε ποσά πρέπει να καταβληθούν νομιμοτόκως, με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας, στους ενάγοντες από την επίδοση της αγωγής στις 18.12.2006 (βλ. την υπ' αρ. 8369β718.12.2006 έκθεση επίδοσεως στο εναγόμενο της Ιωάννας Μπαρδαβίλλια-Κοκκάλα, Δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Τριπόλεως) και μέχρι εξοφλήσεως, απορριπτόμενου του αιτήματος αυτών περί ενάρξεως της τοκογονίας για τον κάθε ενάγοντα την ημερομηνία προσλήψεως του από το δεύτερο εναγόμενο και δη από το τέλος κάθε μήνα που ή, περιοδικώς καταβαλλόμενη, ένδικη μηνιαία παροχή κατέστη αυτοτελώς απαιτητή (βλ. ανωτέρω, 14 και 15 σκέψεις της παρούσης).

19. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, το κρινόμενο ένδικο βοήθημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, να απορριφθεί, ομοίως, καθ' ο μέρος του συνιστά προσφυγή, αλλά να γίνει εν μέρει δεκτό καθ' ο μέρος αυτό συνιστά αγωγή στρεφόμενη κατά του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και να υποχρεωθεί το τελευταίο αυτό να καταβάλει σε καθένα από τους ενάγοντες, νομιμοτόκως, με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας, από την επίδοση της αγωγής (18.12.2006) και μέχρις εξοφλήσεως, τα κάτωθι ποσά: στον πρώτο ενάγοντα (...) το ποσό των 6.729,07 ευρώ, στη δεύτερη ενάγουσα (...) το

ποσό των 5.913,60 ευρώ, στον τρίτο ενάγοντα (...) το ποσό των 5.796,27 ευρώ, στην τέταρτη ενάγουσα (...) το ποσό των 5.678,93 ευρώ, στον πέμπτο ενάγοντα (...) το ποσό των 5.145,07 ευρώ, στον έκτο ενάγοντα (...) το ποσό των 5.960,53 ευρώ, στην έβδομη ενάγουσα (...) το ποσό των 5.960,53 ευρώ, στη όγδοη ενάγουσα (...) το ποσό των 5.678,93 ευρώ, στον ένατο ενάγοντα (...) το ποσό των 5.678,93 ευρώ, στη δέκατη ενάγουσα (...) το ποσό των 2.721,13 ευρώ, στον ενδέκατο ενάγοντα (...) το ποσό των 4.417,60 ευρώ, στο δωδέκατο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.721,13 ευρώ, στο δέκατο τρίτο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.721,13 ευρώ, στο δέκατο τέταρτο ενάγοντα (...) το ποσό των 4.417,60 ευρώ, στο δέκατο πέμπτο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.721,13 ευρώ, στη δέκατη έκτη ενάγουσα (...) το ποσό των 2.681,07 ευρώ, στο δέκατο έβδομο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.675,20 ευρώ, στο δέκατο όγδοο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.675,20 ευρώ, στη δέκατη ένατη ενάγουσα (...) το ποσό των 4.024,53 ευρώ και στον εικοστό ενάγοντα (...) το ποσό των 4.458,67 ευρώ. Περαιτέρω, το αίτημα των εναγόντων να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση ως προσωρινά εκτελεστή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, καθώς δεν συντρέχουν οι προβλεπόμενες από τη διάταξη του άρθρου 80 παρ. 3 του Κ.Δ.Δ., προϋποθέσεις. Και τούτο, διότι οι ενάγοντες δεν επικαλούνται και δεν αποδεικνύουν τη συνδρομή εξαιρετικών λόγων που επιβάλλουν την κήρυξη της παρούσης αποφάσεως ως προσωρινώς εκτελεστής ούτε, εξάλλου, επικαλούνται ή αποδεικνύουν ότι υπάρχει αδυναμία ή ιδιαίτερη δυσχέρεια προς αντιμετώπιση των άμεσων αναγκών διαβιώσεως των ιδίων και της οικογένειάς τους. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν μεταξύ των διαδίκων, λόγω της μερικής νίκης και μερικής ήττας αυτών, κατ' άρθρο 275 παρ.1 εδ. γ' του Κ.Δ.Δ..

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει το υπό κρίση ένδικο βοήθημα, καθ' ο μέρος αυτό στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου.

Απορρίπτει το υπό κρίση ένδικο βοήθημα, καθ' ο μέρος αυτό συνιστά προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει το υπό κρίση ένδικο βοήθημα, καθ' ο μέρος αυτό συνιστά αγωγή.

Υποχρεώνει το εναγόμενο Ν.Π.Δ.Δ., με την επωνυμία «Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου», να καταβάλει σε καθένα από τους ενάγοντες, νομιμοτόκως, με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας, από την επίδοση της αγωγής (18.12.2006) και μέχρι εξοφλήσεως, τα κάτωθι ποσά: στον πρώτο ενάγοντα (...) το ποσό των 6.729,07 ευρώ, στη δεύτερη ενάγουσα (...) το ποσό των 5.913,60 ευρώ, στον τρίτο ενάγοντα (...) το ποσό των 5.796,27 ευρώ, στην τέταρτη ενάγουσα (...) το ποσό των 5.678,93 ευρώ, στον πέμπτο ενάγοντα (...) το ποσό των 5.145,07 ευρώ, στον έκτο ενάγοντα (...) το ποσό των 5.960,53 ευρώ, στην έβδομη ενάγουσα (...) το ποσό των 5.960,53 ευρώ, στη όγδοη ενάγουσα (...) το ποσό των 5.678,93 ευρώ, στον ένατο ενάγοντα (...) το ποσό των 5.678,93 ευρώ, στη δέκατη ενάγουσα (...) το ποσό των 2.721,13 ευρώ, στον ενδέκατο ενάγοντα (...) το ποσό των 4.417,60 ευρώ, στο δωδέκατο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.721,13 ευρώ, στο δέκατο τρίτο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.721,13 ευρώ, στο δέκατο τέταρτο ενάγοντα (...) το ποσό των 4.417,60 ευρώ, στο δέκατο πέμπτο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.721,13 ευρώ, στη δέκατη έκτη ενάγουσα (...) το ποσό των 2.681,07 ευρώ, στο δέκατο έβδομο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.675,20 ευρώ, στο δέκατο όγδοο ενάγοντα (...) το ποσό των 2.675,20 ευρώ, στη δέκατη ένατη ενάγουσα (...) το ποσό των 4.024,53 ευρώ και στον εικοστό ενάγοντα (...) το ποσό των 4.458,67 ευρώ.

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη των διαδίκων μερών.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Τρίπολη, στις 7 Φεβρουαρίου 2011, και δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο, σε δημόσια συνεδρίαση, η οποία έλαβε χώρα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, στις 16 Μαρτίου 2011.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ